

Cơn Bão Rớt Đi Qua Thành Phố Nhỏ

Cơn bão rớt đi qua thành phố nhỏ, mưa theo đuôi vài ba giọt, rồi thôi! Ai cũng vui mà hổng hết niềm vui: Mưa không nổi! Không cách nào hơn được!

Lệnh vẫn lệnh: "Người dân dè xẻng nước! Điện, cũng đừng mở hết máy lạnh nha!". Tin bão về mong một trận mưa sa...Mưa vài giọt, một hai ba...lắc rắc!

Lệnh ban ra ít khi nào khẩn cấp, nhưng năm nay thì khẩn cấp, khẩn trương...Mưa, không mưa! Ai cũng buồn, rất buồn. Chim trốn hết, thế là trời còn nắng!

Đường phố lê thê chắc vì quá vắng? Xe đi làm sáng sớm, về chiều hôm. Không tiếng còi vang, không một tiếng ồn. Chiếc lá rụng cũng nhẹ nhàng xuống cỏ!

Cơn bão rớt đi qua thành phố nhỏ. Chưa mùa Đông nên nó không co ro. Mùa Hạ hồng ở đâu nhỉ là Thơ? Đây, Hạ đỏ, dăm ba hàng phong lá đỏ...

Hơn tuần nữa, thành phố này đổi gió...Mùa Thu về không biết có mưa không? Tin thời tiết thường chỉ đôi ba dòng, rất thường lệ, cái lệ thường dễ ghét!

Em nghiêng mặt đi cho anh hôn hôn miết cho câu thơ này dài thắm thiết nghe em...

Trần Văn Lệ